

KOLEŻENSTWO. TEATR CIENI W INTEGRACJI WIELOJĘZYCZNEJ

WNIOSEK NA REALIZACJĘ ZADAŃ PROGRAMU INTEGRACJI SPOŁECZNEJ I OBYWATELSKIEJ ROMÓW W POLSCE NA LATA 2021-2030

8.12.2023

PRZYJACIÓŻKA

POMOCN/A

RADOSNY

Koleżeństwo

MOŻNA ZAUFAĆ

MILY/A

BYĆ (MIE) GRZECZNYM

BAWIĆ SIĘ

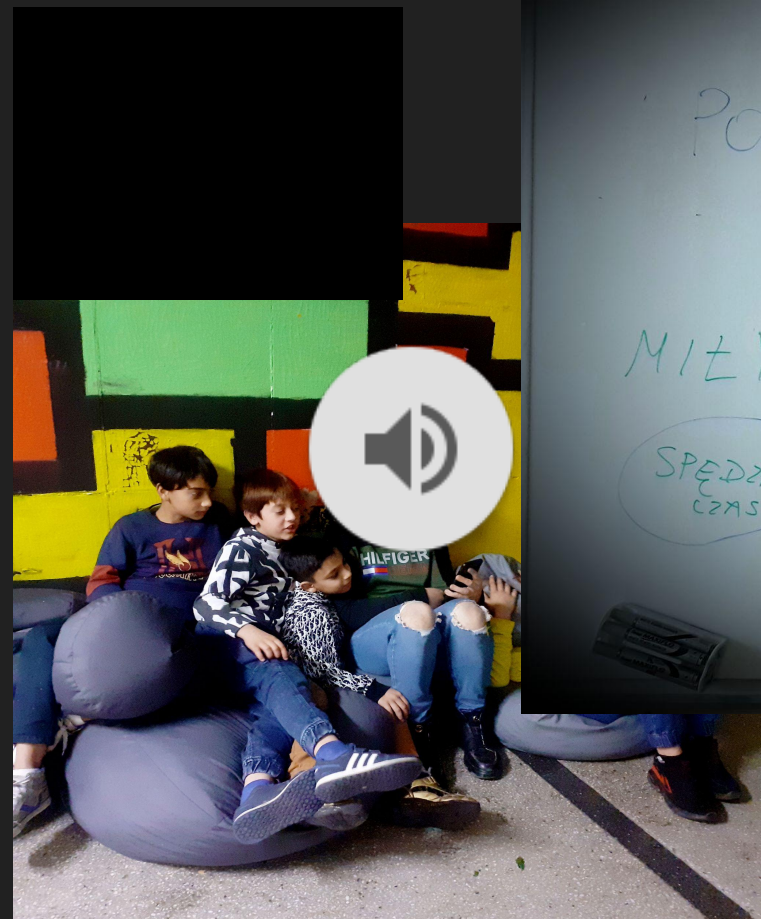
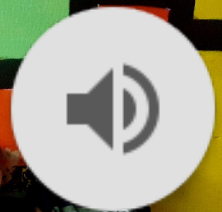
Przyjaźń

SPĘDZANIE CZASU

POMOC

SECRET

ŻARTOWANIE

Zakończenie
warsztatów
integracyjnych dla dzieci
polskich i

Było, nie było...

2017-2018

Ponad granicami

MIĘDZYNARODOWY DOM SPOTKAŃ MŁODZIEŻY W MIKUSZEWIE 2018

Objazdowy Teatr Cieni

STYPENDIUM MINISTRA KULTURY I DZIEDZICTWA NARODOWEGO 2020

WIELOJĘZYCZNOŚĆ / MULTILINGWALIZM

- najczęściej traktujemy języki jako rozłączne i policzalne jednostki - zwłaszcza, gdy się mamy do czynienia z językami OBCYMI
- chyba że - **wielojęzyczność indywidualna** (plurilingwalizm) - wtedy hybrydowe, mieszane zachowania językowe często uwydatniające różnice społeczne=zewnętrzne między poszczególnymi językami.
- socjolingwiści coraz częściej uważają, że traktowanie „języków” jako odrębnie powiązanych grup cech językowych prowadzi do koncepcji, która nie przedstawia ani nie opisuje rzeczywistego użycia języków

“JĘZYKI” - JĘZYCZNOŚĆ - WSZECHJĘZYCZNOŚĆ

- na ogół użytkownicy języka traktują pewne cechy językowe jako powiązane, jak np. „wyrazy” połączone w „słownictwo”
 - zazwyczaj takiemu zbiorowi użytkownicy języka przyporządkowują miano – np. „polskiego”, „ukraińskiego”, „romskiego”, tak że owo słownictwo staje się „słownictwem języka litewskiego/ukraińskiego/romskiego”
 - w taki sposób użytkownicy języka konstruują i uzgadniają pojęcie „języka”, które zwą „litewskim”, „ukraińskim” „romskim” (acz użytkownicy romani zdają się zdawać większą sprawę z niejednorodności [słownictwa] tego „języka”, niż np. polonofoni)
 - “mówienie po jakimś” oznacza zatem posługiwanie się elementami, które są kojarzone z danym językiem – i tylko takimi elementami.
-
- jednak w codziennej praktyce użytkownicy języka mają do dyspozycji pełen repertuar elementów językowych, częstokroć niezależnie od tego, w jakim stopniu są one kojarzone z poszczególnymi „językami”.
 - **linguaging** („języczność”) = posługiwanie się językiem (dostępnym repertuarem językowym) w ogóle, nie zaś konkretnym językiem.
 - **Translinguaging** („wszechjęzyczność”) = korzystanie przez mówców z całości środków językowych, które mają do swojej dyspozycji i które są kojarzone z różnymi „językami”, włącznie z przypadkami, gdy mówcy ci znają zaledwie kilka elementów związanych z danym „językiem”

“językowanie”

- osoby wielojęzyczne korzystają z TRANSLANGUAGING właściwie cały czas.
- obsesje językoznawców mających na celu etykietowanie i klasyfikowanie prowadzą do tego, iż często mówcy chcą rozgraniczyć dwa języki, i prowadzą narrację wyłącznie w jednym “języku” - nawet jeśli nie dysponują w nim pełnym repertuarem
- nie odzwierciedla to społecznej rzeczywistości, w której tacy mówcy funkcjonują.

- translanguaging to bardzo istotny aspekt praktyk językowych społeczności użytkowników języków większościowych, w którym nacisk kładzie się bardziej na kontekst komunikacyjny i poprawnościowy, a nie na sam język mniejszości (właście na rozmaite konstelacje - indywidualne i społeczne, w jakich mówcy języków mniejszościowych zmuszeni są funkcjonować)

- to proces naturalny, który niekoniecznie zwiastuje zagrożenie języka, gdyż języki ulegają zagrożeniu z innych – pozajęzykowych – powodów.

translanguaging

- wywodzi się z walijskiego *trawsieithu*
- pojęcie stworzone i opisane na Uniwersytecie Walii w Bangor w 1994 r.
- najpierw *translanguaging* odnoszono do sytuacji, kiedy **uczący się zmieniali język w zależności od jego zastosowania receptywnego lub produktywnego**, np. czytali w języku angielskim, a pisali w języku walijskim albo odwrotnie
- podejmowano próby rozszerzenia tego modelu w odniesieniu go do **złożonych działań językowych rozmówców lub społeczności wielojęzycznych**, a także zobrazowania **podejścia pedagogicznego wykorzystującego takie złożone działania językowe**

Maximize translanguaging

The principles from one language can transfer to another language.

Learn in context

Learn to *use* a language rather than learning how the language operates through workbooks.

Integrate all language domains

Design lessons that activate listening, speaking, reading, and writing.